

Muodostakaamme yhteisrintama globalisaatiota vastaan

Juha Kieksi (06.2010)

Elämme hyvin vaikeita aikoja. Kapitalismi ja globalisaatio aiheuttavat yhä suurempaa kärsimystä ympäri maailmaa. Maailman talous pyörii yksinomaan suurpääoman ehdoilla eikä riippumattomalle, kansan eduista lähtevälle politiikalle tunnu olevan sijaa. Myös läntinen media tukee kritiikittä nykyistä järjestelmää, eikä vastakkaisten näkemysten saaminen julkisuuteen ole helppoa.

Merkittävä maailmanpolitiikan muutos tapahtui 20 vuotta sitten Itä-Euroopan sosialismin romahtamisen myötä. Työväestö menetti tuen, jonka Neuvostoliiton olemassaolo heille antoi. Aikaisemmin kapitalistien oli ollut pakko ottaa työläisten vaatimukset huomioon ja kehittää työntekijöiden palkkatasoa ja työoloja. Uudessa tilanteessa vastavoimaa ei enää ollut.

Tilanne johti Suomessa riippumattomuuden ja omavaraisuuden jyrkkään vähentymiseen. Yksi keskeisistä tekijöistä oli Suomen liittyminen Euroopan unioniin vuonna 1995.

EU:n myötä pääoman, tavaroiden ja palvelusten liikkuminen vapautettiin. Tätä seurasi voimakas talouden rakennemuutos. Vuosina 1990–2007 pääomienvienti kasvoi 1264 prosenttia. Suomen omavaraisuus laski, mikä johti työttömyyden, pätkätoiden ja köyhyyden lisääntymiseen. Samaan aikaa yritys-, pääoma- ja osinkoverotuksesta vähennettiin lähes puolet. Omavaraisuuden alasajo aiheutti laman. Sitä edeltänyttä työllisyyttä ei ole vielääkään saavutettu. Aiemmin todella harvinaiset epätyypilliset määrä- ja osa-aikaiset pätkätyösuhteet ovat muuttuneet tyypillisiksi. Niistä kärsii enemmän kuin joka toinen palkkatyöläinen. Nyt puhutaan jo lakko-oikeuden rajoittamisestakin.

Taloudellisen omavaraisuuden heikkeneminen tarkoittaa sitä, että yksittäisen kansakunnan on yhä vaikeampi irrottautua kapitalistiblokkien määräysvallasta.

Kapitalismin maailmanlaajuinen kriisiytyminen

Kuluneena 20 vuotena kapitalismin on globalisoitunut ja toisaalta kriisiytynyt.

Globalisaation myötä muodostui tilanne, jossa työtulojen osuus kansantulosta aleni kautta maailman ja pääomatulojen osuus nousi. Työtulojen osuuden lasku aiheutti kysynnän laskun. Pienituloisin kansan osa velkaantui työtulojen riittämättömyyden takia.

Finanssikriisin ytimessä on pankkien romahtaminen. Monenlainen petosmainen toiminta finanssialalla yleistyi. Yhdysvallat, Japani ja EU-maat sekä muut OECD-järjestöön kuuluvat maat ovat antaneet pankeille takauksia 6 000 miljardia euroa. Summa on 850 euroa jokaista maailman asiakasta kohden. Se on kuudennes maailman tuotannosta.

Tapahtumat noudattavat hyvin Marxin ja Leninin kuvaamaa kehitysmallia. Globalisaation myötä kehitysmaat on alistettu imperialismin yhä voimakkaampaan ohjaukseen. Kehityksestä ovat kärsineet ihmiset ja ympäristö. Työläisten kannalta tämä on tarkoittanut työolojen heikkenemistä, työttömyyden kasvua, työsuhteiden pirstaloitumista jne. Voittajia ovat olleet maailmanlaajuiset suuryritykset.

Sodat kertovat kapitalismin kriisistä

Kapitalismin kriisiytyminen näkyy myös lisääntyneinä sotina. Jugoslavian, Irakin ja Afganistanin sodat on naamioitu ihmisoikeuksien puolesta käytäviksi sodiksi. Tämä ei pidä paikkaansa. taustalla on kapitalistien strategisten asemien varmistaminen ja luonnonvarojen saannin turvaaminen.

Suomen kannalta yksi tärkeä linkki tässä asiassa on NATO:n laajentuminen. Suomessa oikeisto puhuu voimakkaasti NATOon liittymisen puolesta. Kansa vastustaa toistaiseksi, mutta media on valjastettu muokkaamaan julkista mielipidettä NATO-myönteiseksi. Käytännössä riippumattomalla medialla on käytössään hyvin pienet resurssit, ainakin Suomessa.

Globalisaation kurjistaa työväestöä ja ympäristöä

Kapitalismi perustuu toisaalta työvoiman riistoon mutta toisaalta luonnonvarojen lyhytnäköiseen hyväksikäyttöön. Tilanne ei ole muuttunut peruslähtökohdiltaan miksikään kahdessa sadassa vuodessa.

Globalisaation myötä pääomien liikkuvuus on lisääntynyt ja vapaakaupan myötä kehitysmaiden taloudellinen omavaraisuus on koko ajan vähentynyt. Kehitysmailla kielletään mahdollisuus kehittymiseen ja taloudelliseen omavaraisuuteen. Esimerkkinä mainittakoon Haitin riisintuotanto. Ennen vapaakauppaa Haiti tuotti itse oman riisinsä ja oli omavarainen. Vapaakauppaan pakottamisen myötä markkinoille tulvi halpaa amerikkalaista riisiä ja haitilaiset riisintuottajat jäivät työttömäksi. Hyvä esimerkki siitä ketä globalisaatio hyödyttää. Amerikkalaista suurpääomaa. Vapaakaupan takia tuonti on karannut käsistä ja tuhonnut niiden omavaraisuuden. USA:n suurpääoma kahmii suunnattomia voittoja kaikkialla maailmassa.

Toinen nykyajalle ominainen piirre on ympäristökriisien kärjistyminen. Merkittävimpänä mainittakoon biodiversiteetin vähentyminen ja ilmastonmuutos. Länsimaat ovat hankkineet elintonsa hyödyntämällä surutta luonnonvaroja ja pilaamalla ympäristöä. Nyt kun tarvitaan muutosta, maksajaksi ovat joutumassa kehitysmaat ja teollisuusmaiden työväestö.

Mitä on tehtävä?

Olemme kaikki sitä mieltä, että tarvitaan muutos, mutta mitä on tehtävä? Neuvostonliiton ja Itä-Euroopan sosialismin romahduksen yhtenä syynä oli pysähtyneisyys ideologisissa kysymyksissä. Sosialismin kehittäminen laiminlyötiin ja ryhdyttiin kilpailemaan kapitalismin kanssa tavarantuotannossa. Meillä on kuitenkin hyviäkin esimerkkejä sosialistisen yhteiskunnan rakentamisesta niin, että ideologia kehittyi jatkuvasti ottaen huomioon kansalliset ja kansainväliset olosuhteet. Tällainen on KDKT ja Juche-aate. Maailmassa käydään edelleen taistelua materialistisen ja idealistisen yhteiskuntakäsityksen välillä. Pääsihteeri Kim Jong Il onkin todennut, että muutos ei ole mahdollista ilman vallankumouksellista ideologiaa. Juche-aate on juuri tällainen dynaaminen vallankumouksellinen ideologia jonka alle vallankumouksellinen taistelu olisi hyvä koota.

Hyvin keskeistä on yhteisen rintaman muodostaminen globalisaatiota vastaan kansallisen riippumattomuuden lisäämiseksi. Juuri niin kuin pääsihteeri Kim Jong Il on todennut: ”Vallankumouksessa ja rakennustyössä on pantava alulle laajoja joukkoliikkeitä”.

Globalisaatiokritiikki on hajaantunut erilaisiin ryhmiin, joiden välinen yhteistyö on vähäistä. Lisäksi rintapolitiikkaa on perinteisesti kehitetty mm. äärioikeistolaisuutta, fasismia, rotusortoa, sotaa vastaan, luonnon, ympäristön, eläinten ja rauhan puolesta. Tällaisen toiminnan sisältönä on aina toimiminen monopolipääoman valtaa vastaan työtätekevän kansan puolesta.

Meidän on pystyttävä yhdistämään globalisaatiokritiikin kannattaja taisteluun riippumattomuuden puolesta. Vain yhteisrintamassa voimme saavuttaa edistystä. Yhteisrintaman muodostaminen ei kuitenkaan ole helppoa. Lenin komensi 100 vuotta sitten vallankumoukselliset kaduille kansan pariin. Sama kehoitus toimii edelleen. Meidän on uskallettava mennä kansan pariin toisaalta kertomaan KDKT:n rakennustyöstä ja toisaalta riippumattomuuden ideologiasta.

Työn muodot vaihtelevat eri puolilla maailmaa. Euroopassa meidän on panostettava internetiin ja sosiaaliseen mediaan. Emme saa kokouksiin ja seminaareihin muuta kuin kaikkien aktiivisimmat ihmiset. Suuret joukot, erityisesti nuoret on tavoitettavissa sähköisen median kautta. Meidän on panostettava siihen, että keskeiset Juche-aatteen teoreettiset julkaisut ja KDKT:n vallankumouksen ja sosialistisen yhteiskunnan rakentamisen kokemuksen on saatavilla sähköisesti eurooppalaisilla kielillä. Myöskään hyvien käytäntöjen levittämistä eri maiden aktivistien välillä ei voi aliarvioida. Tähänkin työhön sosiaalinen media luo erinomaiset mahdollisuudet.

Muutos on välttämätön, mutta eteneminen tapahtuu pienin askelin. Aloittakaamme jo tänään.